

ממצאי מעקב

משפטי מס הכנסה

דו"ח שנתי 37, עמ' 651

הביקורת בנושא משפטי מס הכנסה נערכה בחודשים אפריל - יוני 1986, וממצאיה פורסמו בדו"ח שנתי 37 עמ' 651.

בעבירות בתחום הפיסקלי שגילתה מחלקת החקירות של מס הכנסה מטפלות הפרקליטויות המחוזיות; בתל אביב פועלת פרקליטות מחוזית נפרדת לענייני מסים, כלכלה ומטבע חוץ.

כתבי האישום בענייני מס הכנסה נחלקים לשני סוגים: אישום על עבירות לפי סעיפים 215 - 219 לפקודת מס הכנסה (להלן - הפקודה), (להוציא סעיף 216 א(א) - תקיפה או הפרעה בשעת מילוי תפקיד), שהן עוונות בסמכות בתי משפט השלום ובחלקן עבירות בעלות אופי טכני כגון אי מתן הודאות שונות, איחור בהגשת דו"ח, אי הופעה במשרד השומה לפי דרישה. הסוג השני כולל כתבי אישום על עבירות מטריאליות לפי סעיף 220 לפקודה, שענייניו התחמקות במזיד מתשלום מס על ידי השמטת הכנסות ורישומים או תשובות כוזבות - עבירות שהן בגדר פשעים ובסמכות בית המשפט המחוזי, ואולם לפי סעיף 51 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984, והתוספת השניה לחוק, רשאי פרקליט המחוז לבחור בהעמדה לדין בפני בית משפט שלום.

הביקורת הקודמת העלתה ליקויים בעיקר בתחום של עיכובים בהגשת כתבי אישום. כן הועלה, שבמזכירות בתי המשפט שנבדקו לא הייתה דאגה מספקת לביצוע גזרי הדין, שהטילו קנסות על עברייני מס הכנסה.

באותה ביקורת התברר, כי במשך שש השנים 1980 - 1985 אליהן התייחסה הביקורת, הועברו לפרקליטויות 616 תיקים של עבירות מטריאליות להגשת כתבי אישום; ב-300 תיקים הסתיים הדיון וניתנו פסקי דין; 91 תיקים הסתיימו בהטלת כופר; ב-46 תיקים הוחלט שלא להגיש כתבי אישום; 98 תיקים היו תלויים ועומדים בבתי המשפט; ואילו לגבי 81 תיקים (13% מכלל התיקים) טרם הוכנו כתבי אישום (עד 13.4.86).

שליש מהתיקים בעבירות המטריאליות בשנים הנ"ל השתהו בפרקליטויות המחוזיות לשם הגשת כתבי אישום תקופה ארוכה - מחצי שנה עד שנתיים; בחלק מן התיקים שנבדקו השתהה הטיפול מעל שנתיים.

בנובמבר 1988 ערך משרד מבקר המדינה ביקורת מעקב בארבע פרקליטויות מחוזיות כדי לבדוק באיזו מידה תוקנו הליקויים שהועלו בדו"ח מבקר המדינה, להלן ממצאי המעקב:

עבירות מטריאליות

להלן טבלה שהכין משרד מבקר המדינה בנובמבר 1988, על פי דיווחי הפרקליטויות המחוזיות, מובאת התפלגות התיקים על עבירות מטריאליות בשנים 1986 - 1988 (עד 31.10.88) לפי תהליכי הטיפול בהם בפרקליטויות עד למתן פסק הדין על ידי בתי המשפט:

הטבלה מראה, כי בשלוש השנים 1986 - 1988 (עד 31.10.88) התקבלו בפרקליטויות בסה"כ 302 תיקים בלבד בעבירות מטריאליות, כמפורט להלן: בתל אביב - 141 תיקים, בחיפה - 98, בירושלים - 40, ובבאר שבע - 23. מבין כלל התיקים שנתקבלו, לגבי 32 הוחלט שלא להגיש כתבי אישום ו-12 נסתיימו בהטלת כופר; יתר - 258 התיקים הועברו לטיפול ולהכנת כתבי אישום.

מספר התיקים בטיפול בשנים 1986 - 1988 (עד 31.10.88)

<u>המחוז והשנה</u>	<u>נתקבלו בפרקליטות</u>	<u>נדרשו וניתן גזר דין(**)</u>	<u>הוטל כופר(**)</u>	<u>הוחלט שלא להגיש כתבי אישום</u>	<u>טרם נסתיים הטיפול בבימ"ש (תלויים ועומדים)</u>	<u>טרם הוכן כתב אישום(**)</u>
תל אביב						
1986	49	11	2	15	58(**)	-
1987	59(*)	11	5	12	20	14
1988	33	13	1	1	8	19
ס"ה	141	35	8	28	86	33
חיפה						
1986	46	34	-	-	2(**)	12
1987	28	33	2	-	4	7
1988	24	12	2	1	13	13
ס"ה	98	79	4	1	19	32
ירושלים						
1986	10	2	-	-	10(**)	14
1987	19	3	-	-	5	15
1988	11	4	-	-	-	11
ס"ה	40	9	-	-	15	40
באר שבע						
1986	11	6	-	2	13(**)	-
1987	4	9	-	1	2	-
1988	8	4	-	-	3	5
ס"ה	23	19	-	3	18	5
ס"ה	302	142	12	32	138	110

(*) - כולל 9 תיקים שהועברו מפרקליטות באר שבע.

(**) - כולל תיקים משנים קודמות

מתברר, שמבין 258 התיקים האמורים ויתרת התיקים מהשנים הקודמות, הוכנו כתבי אישום וניתנו גזרי דין עד סוף אוקטובר 1988 ב-142 תיקים; לגבי 104 תיקים, שהם 34% מכלל התיקים, טרם הכינו הפרקליטויות כתבי אישום. עוד מראה הטבלה שעד מועד סיכום הביקורת תלויים ועומדים בבתי המשפט 138 תיקים. מהטבלה עולה שחלה ירידה משמעותית בסגירת תיקים על ידי תשלום כופר ועלה מספר התיקים שטרם הוגשו לגביהם כתבי אישום או שטרם הסתיים הטיפול בהם בבית המשפט.

- עוד מתברר, שרוב הפיגורים בהגשת כתבי האישום בבתי המשפט היו בפרקליטות מחוז ירושלים: ב- 82% מכלל התיקים שנתקבלו בשנים 1986 - 1987 ולכל התיקים שנתקבלו עד סוף אוקטובר 1988 טרם הוגשו כתבי אישום.

עיון ב-142 תיקים שנידונו וניתן בהם גזר דין עולה כי, בשליש מהם השתהו הפרקליטות בהכנת כתבי אישום משלושה עד לשמונה חודשים ולגבי כ-10% - שנה ויותר; ברוב התיקים הללו היה תיעוד על סיבת הטיפול הממושך.

ב-80 גזרי דין שניתנו בשנת 1987 מראה, שכמעט כל הנאשמים, למעט אחד, הורשעו: העונשים שנפסקו היו מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ב-65 תיקים נדונו 52 נאשמים לתקופות מאסר בפועל: מהם 44 עד שלושה חודשים; 8 - ארבעה עד שישה חודשים; ביתר התיקים נדונו הנאשמים למאסר על תנאי ולקנסות גבוהים יחסית, עד ל-160,000 ש"ח.

עבירות בסמכות בתי משפט השלום (להלן, עבירות טכניות)

בביקורת הקודמת, שהתייחסה לשנים 1980 - 1985 הועברו אל ארבעת הפרקליטות המחוזיות 40,500 תיקים על עבירות מס טכניות: תל אביב - 13,483, חיפה - 15,953, באר שבע - 6,281, וירושלים - 4,812.

באותה ביקורת הועלה, כי בלמעלה ממחצית התיקים בעבירות טכניות שנפתחו בפרקליטות בשנים 1983 - 1985 הוגשו כתבי האישום לאחר תקופה של חצי שנה עד שנתיים ויותר.

בפרקליטות מחוז חיפה התברר, כי טרם הוגשו כתבי אישום על עבירות טכניות ב-40% מהתיקים שנפתחו בשנת 1984 וב-90% מהתיקים שנפתחו ב-1985. במזכירות בתי המשפט שנבדקו לא הייתה דאגה מספקת לביצוע גזרי הדין, שהטילו קנסות על עברייני מס הכנסה.

מתחילת 1986 ועד סוף אוקטובר 1988 הועברו אל ארבעת הפרקליטות המחוזיות 7,397 תיקים על עבירות מס טכניות לפי סעיפים 215 - 219 לפקודה (להוציא סעיף 216 (א): בתל אביב 2,168; בחיפה 3,718; בירושלים 435; ובבאר שבע 1,075. להלן טבלה בדבר מידת הטיפול בתיקים.

בתקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי - חיקוקי מסים), התשמ"ז - 1987, שהותקנו מכוח חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985 - נקבעו חלק מהעבירות שלפי סעיפים 215 - 219 לפקודה כעבירות מינהליות, בגינן ניתן להטיל קנס מינהלי ואין להגיש כתבי אישום אלא אם הודיע הנאשם שברצונו להישפט או אם סבור התובע שהנסיבות מצדיקות זאת ומטעמים שיירשמו. תחילת תוקפה של ההוראה האמורה לגבי רוב העבירות שפורטו בתקנות היא 1.7.87 ולגבי יתרתן 1.1.88. עם זאת לפי החוק יחולו הוראותיו גם לגבי עבירה שנעברה לפני תחילתן של התקנות על פיו ובלבד שטרם החל המשפט.

כתוצאה מהחלת הוראות אלה נסגרו בשנת 1988 בפרקליטות מחוז חיפה 4,928 תיקים ובפרקליטות מחוז ירושלים נסגרו בשנים 1988 - 1987 91 תיקים. בכך ירד העומס על שתי פרקליטות אלה ועל בתי משפט השלום במחוזות אלה. אלפי התיקים, שהיו ללא טיפול בפרקליטות עד סוף מארס 1988, הוחזרו למעשה לטיפול של נציבות מס הכנסה להטלת קנס מינהלי בסכום או בשיעור קצוב.

מספר התיקים בטיפול 1986 - 1988 (עד 31.10.88)

המחוז והשנה	נתקבלו בפרקליטות	נדרשו וניתן גזר דין (**)	הוטל כופר (**))	הוחלט שלא להגיש כתבי אישום	טרם נסתיים הטיפול בבימ"ש (תלויים ועומדים)	טרם הוכן כתב אישום (**)
תל אביב						
1986	1,372	1,148	244	15	77	1
1987	474	839	210	72	34	1
1988	322	167	95	31	163	24
ס"ה	2,168	2,154	549	118	274	26
חיפה						
1986	2,276	538	161	234	713	5,532
1987	1,226	393	658	758	724	3,297
1988	217	119	24	53 (**)	81	98
ס"ה	3,719	1,050	843			
ירושלים						
1986	320	250	131	12	3	16
1987	106	110	84	64 (***)	12	20
1988	9	48	30	27 (***)	5	4
ס"ה	435	408	245	103	20	40
באר שבע						
1986	768	628	63	131	18	-
1987	276	353	60	38	16	8
1988	31	104	23	1	1	11
ס"ה	1,075	1,085	146	170	35	19

(*) כולל תיקים משנים קודמות.

(**) כמו כן נסגרו 4,928 תיקים בשנת 1988 על ידי מס הכנסה לפי חוק העבירות המינהליות

התשמ"ו-1985

(ראה להלן).

(***) תיקים שנסגרו בשנים 1987-1988 על ידי מס הכנסה בעקבות התקנות הסמוכות לעיל.

ביקורת המעקב העלתה שבפרקליטות מחוז ירושלים קיימים עיכובים ממושכים יותר מאשר בביקורת הקודמת בהגשת כתבי אישום בגין עבירות מטריאליות. בשאר הפרקליטות המחוזיות חל שיפור מה בהגשת כתבי אישום.

הוחלו הוראות חוק העבירות המינהליות על מספר ניכר של תיקים שנושאן עבירות בעלות אופי טכני. כמו כן נפתחו פחות תיקים בעת הביקורת הנוכחית לעומת הביקורת הקודמת. כתוצאה מכך פחת מספר התיקים המטופלים על ידי הפרקליטות ופחתו בצורה משמעותית הפיגורים בהגשת כתבי אישום לבתי המשפט.

המעקב אחר ביצוע גזרי דין

דו"ח שנתי 37 עמ' 656

הביקורת בנושא "המעקב אחר ביצוע גזרי דין" נערכה בחודשים מארס – מאי 1986 ופורסמה בדו"ח שנתי 37, עמ' 656.

הביקורת התמקדה בסדרי הביצוע של עונשי מאסר בפועל ובגבייתם של קנסות.

הביקורת העלתה את הליקויים העיקריים הבאים:

1. העדר הגדרה ברורה של תחומי הסמכות והאחריות של הרשויות המפקדות על אכיפת החוק (המשטרה, הפרקליטות, מערכת בתי המשפט) לביצועם של גזרי דין, ובכלל זה לאיתורם של נאשמים שהורשעו ונגזר דינם (להלן – הנידונים).

2. העדר נוהל מקיף בדבר סדרי הטיפול בביצוע גזרי הדין, ואי הסדרתם של דרכי הטיפול במאסרים, שבית המשפט החליט לדחות את מועד ביצועם.

3. העדר תיוק בתיקי בית המשפט של אסמכתאות, שנתקבלו משירות בתי הסוהר על מאסרים שבוצעו.

4. אי ניהול יומן מעקב אחר ביצוע פקודות מאסר בבית המשפט המחוזי בירושלים.

5. אי נקיטתן של פעולות גבייה יעילות, שבסמכות חשב הנהלת בתי המשפט לנקוט, לצורך גביית קנסות שלא שולמו.

בחודשים ספטמבר – נובמבר 1988, לסירוגין, עשה משרד מבקר המדינה מעקב, שמטרתו לבדוק אלו פעולות ננקטו בעקבות הביקורת, ובאיזו מידה תוקנו הליקויים שהועלו.

ואלה ממצאי המעקב:

הסדרים והוראות נוהל

1. בעקבות הביקורת, הוציאה הנהלת בתי המשפט באפריל 1987 נוהל חדש, המרכז את הוראותיה בדבר הטיפול בתוך מערכת בתי המשפט בביצוע גזרי דין ומסדיר את דרכי הטיפול במאסרים דחויים (להלן – הנוהל). עם זאת, עדיין נותרו נושאים, שלא הוסדרו בנוהל במלואם. הנוהל לא התייחס כלל למקרים, בהם החליטה ערכאת הערעור לדחות את המאסר דחיה נוספת על זו שקבעה הערכאה הקודמת. ממילא לא נקבעו בנוהל הסדרים המבטיחים שנוסח החלטת ערכאת הערעור בדבר הדחייה הנוספת יובא בשלימותו לידיעת הערכאה הקודמת, בסמוך למתן ההחלטה. נודעת לכך חשיבות רבה במקרים, שדחיית המאסר מותנית

ביקורת המעקב העלתה שבפרקליטות מחוז ירושלים קיימים עיכובים ממושכים יותר מאשר בביקורת הקודמת בהגשת כתבי אישום בגין עבירות מטריאליות. בשאר הפרקליטות המחוזיות חל שיפור מה בהגשת כתבי אישום.

הוחלו הוראות חוק העבירות המינהליות על מספר ניכר של תיקים שנושאן עבירות בעלות אופי טכני. כמו כן נפתחו פחות תיקים בעת הביקורת הנוכחית לעומת הביקורת הקודמת. כתוצאה מכך פחת מספר התיקים המטופלים על ידי הפרקליטות ופחתו בצורה משמעותית הפיגורים בהגשת כתבי אישום לבתי המשפט.

המעקב אחר ביצוע גזרי דין

דו"ח שנתי 37 עמ' 656

הביקורת בנושא "המעקב אחר ביצוע גזרי דין" נערכה בחודשים מארס – מאי 1986 ופורסמה בדו"ח שנתי 37, עמ' 656.

הביקורת התמקדה בסדרי הביצוע של עונשי מאסר בפועל ובגבייתם של קנסות.

הביקורת העלתה את הליקויים העיקריים הבאים:

1. העדר הגדרה ברורה של תחומי הסמכות והאחריות של הרשויות המפקדות על אכיפת החוק (המשטרה, הפרקליטות, מערכת בתי המשפט) לביצועם של גזרי דין, ובכלל זה לאיתורם של נאשמים שהורשעו ונגזר דינם (להלן – הנידונים).

2. העדר נוהל מקיף בדבר סדרי הטיפול בביצוע גזרי הדין, ואי הסדרתם של דרכי הטיפול במאסרים, שבית המשפט החליט לדחות את מועד ביצועם.

3. העדר תיוק בתיקי בית המשפט של אסמכתאות, שנתקבלו משירות בתי הסוהר על מאסרים שבוצעו.

4. אי ניהול יומן מעקב אחר ביצוע פקודות מאסר בבית המשפט המחוזי בירושלים.

5. אי נקיטתן של פעולות גבייה יעילות, שבסמכות חשב הנהלת בתי המשפט לנקוט, לצורך גביית קנסות שלא שולמו.

בחודשים ספטמבר – נובמבר 1988, לסירוגין, עשה משרד מבקר המדינה מעקב, שמטרתו לבדוק אלו פעולות ננקטו בעקבות הביקורת, ובאיזו מידה תוקנו הליקויים שהועלו.

ואלה ממצאי המעקב:

הסדרים והוראות נוהל

1. בעקבות הביקורת, הוציאה הנהלת בתי המשפט באפריל 1987 נוהל חדש, המרכז את הוראותיה בדבר הטיפול בתוך מערכת בתי המשפט בביצוע גזרי דין ומסדיר את דרכי הטיפול במאסרים דחויים (להלן – הנוהל). עם זאת, עדיין נותרו נושאים, שלא הוסדרו בנוהל במלואם. הנוהל לא התייחס כלל למקרים, בהם החליטה ערכאת הערעור לדחות את המאסר דחיה נוספת על זו שקבעה הערכאה הקודמת. ממילא לא נקבעו בנוהל הסדרים המבטיחים שנוסח החלטת ערכאת הערעור בדבר הדחייה הנוספת יובא בשלימותו לידיעת הערכאה הקודמת, בסמוך למתן ההחלטה. נודעת לכך חשיבות רבה במקרים, שדחיית המאסר מותנית

בתנאים המחייבים נקיטת פעולות נוספות מצד מזכירות הערכאה הקודמת (כגון, הוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנידון). קבלת העתק מהחלטת ערכאת הערעור על ידי מזכירות הערכאה הקודמת בסמוך להינתנה, עשויה להבטיח, שהמאסר לא ידחה בלי שיקומו התנאים לכך.

2. בפועל, נוהגות מזכירות בתי המשפט למסור למזכירות הערכאה הקודמת הודעה טלפונית על תוכן ההחלטה. תצלום מן ההחלטה בשלימותה נמסר לנידון או לבא כוחו כדי שיעבירה למזכירות הערכאה הקודמת. הביקורת העירה, שהעברת תצלום מהחלטת ערכאת הערעור באמצעות הנידון או בא כוחו אינה יכולה לשמש תחליף למשלוח העתק מההחלטה על ידי מזכירות ערכאת הערעור ישירות, ובמהירות למזכירות הערכאה הקודמת.

3. בבדיקה מסורגת הועלה, שמזכירות ערכאת הערעור כלל לא הביאה תוכן של החלטה אחת של בית המשפט בדבר שחרור בערובה של שני נידונים ותנאיו, לידיעת מזכירות הערכאה הקודמת. דבר ההחלטה נודע למזכירות הערכאה הקודמת בראשונה מפי הנידונים עצמם כחודשיים וחצי לאחר מתן ההחלטה. במקרה אחר, מאסרם של שני נידונים, נדחה על ידי ערכאת הערעור, בתנאי שתיאסר יציאתם מן הארץ ובתנאים נוספים שנועדו להבטיח התייצבותם לריצוי מאסרם. מזכירות ערכאת הערעור לא הוציאה מיד כנדרש צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנידונים, ואף לא קיימה מעקב אחר מילוי יתר התנאים לעיכוב המאסר. נידונים אלה הצליחו לחמוק מן הארץ ומריצוי עונשם, והוכרזו עבריינים נמלטים.

הטיפול בפקודות מאסר

במזכירות בתי המשפט המחוזיים בתל אביב ובירושלים נמצאו במועד ביקורת המעקב אסמכתאות, שנתקבלו משירות בתי הסוהר בדבר מאסרים שבוצעו במהלך שנת 1988, ואשר מזה מספר חודשים לא תויקו בתיקי בתי המשפט שהם שייכים אליהם, אלא רוכזו בתיק אחד. מזכירות בית משפט השלום בתל אביב נוהגת לרכז את כל האסמכתאות המתקבלות משירות בתי הסוהר ולתייקם בתיק אחד לפי סדר רץ של מספרי התיקים שלהם. בשיטת תיוק זו אמנם אפשר בנקל לאתר את האסמכתא הדרושה לביצוע המאסר, אולם כתוצאה מכך תיק בית המשפט אינו משקף בצורה עדכנית את מצב הטיפול בביצוע גזר הדין שניתן בו, מה גם ששיטת תיוק זו מנוגדת להוראות הנוהל בנדון, וכל עוד לא שונו יש לעמוד על ביצוען.

בעקבות הביקורת, החלה מזכירות בית המשפט המחוזי בירושלים לנהל יומן מעקב אחר ביצוע פקודות מאסר.

ביצוע מאסר דחוי

הוראות הנוהל הקובעות, כי לגבי מאסרים דחויים, על מזכירות בית המשפט להכין את פקודת המאסר נגד הנידון מיד עם מתן גזר הדין למועד הדחוי שנקבע לביצוע המאסר, עדיין אינן מבוצעות כלשונן. מזכירות בית משפט השלום בתל אביב נוהגת להכין את פקודות המאסר רק בהגיע המועד לביצוע המאסר, ולא מיד עם מתן גזר הדין כנדרש בנוהל.

בביקורת המעקב לא נמצאו עוד מאסרים דחויים שבוצעו בטרם הגיע המועד שקבע בית המשפט לביצועם.

גביית קנסות

בתיקי בתי המשפט נמצאו פקודות מאסר בגין אי תשלום קנסות נגד נידונים שהמשטרה לא הצליחה לאתרם, ואשר הוחזרו על ידיה למזכירות בתי המשפט ללא ביצוע.

המשטרה הסבירה למשרד מבקר המדינה, כי היא משקיעה מאמץ רב בביצוען של פקודות מאסר בגין אי תשלום קנסות, ובהחזירה פקודות מאסר כאלו נגד נידונים, שלא אותרו בשל כתובת לא נכונה או עקב העתקת מקום מגורים למען בלתי ידוע, היא פועלת בהתאם להוראות הנוהל שלה.

עמדת הנהלת בתי המשפט הינה, כי עם הוצאת פקודת המאסר ומסירתה למשטרה תם תפקידה של מערכת בתי המשפט, ומחובת המשטרה לאתר את הנידון. זאת במיוחד לנוכח העובדה, שכתובות הנידונים אותן רושמות מזכירות בתי המשפט בפקודות המאסר הן הכתובות, שהומצאו להן על ידי התביעה עצמה (המשטרה או הפרקליטות).

תשובת המשטרה והנהלת בתי המשפט שוב מדגימה את הצורך בהגדרה ברורה יותר של התפקידים, תחומי האחריות והסמכויות של הגורמים השונים המופקדים על ביצוע גזרי דין – צורך עליו עמד מבקר המדינה בביקורת הקודמת.

חשב הנהלת בתי המשפט עדיין אינו נוקט פעולות גבייה יעילות, שבסמכותו לנקוט, כממונה על הגבייה לפי פקודת המסים (גבייה) (להלן – הפקודה), לשם גבייתם של קנסות שלא שולמו. טיפולו בגביית קנסות מתמצה במשלוח שתי דרישות תשלום לנידונים, ואם גם אז הקנס לא שולם, עדיין אין הוא נוקט בפעולות אחרות יעילות יותר, שבסמכותו לנקוט, כגון, ביצוע עיקולים. לטיפול חשב הנהלת בתי המשפט מועברים רק קנסות, שלא נקבע מאסר בגין אי תשלומם, ובעיקר קנסות שהוטלו על תאגידים. בשנות הכספים 1986 ו- 1987 נתקבלו אצל החשב כ- 450 בקשות לגביית קנסות, בכ- 395, דהיינו בכ-85% מהן, טרם נגבה הקנס.

הנהלת בתי המשפט הסבירה לביקורת, כי לא הועמדו לרשות החשב כל אמצעים, ובעיקר כוח האדם הדרוש לנקיטת פעולות גבייה ממשיות על פי הפקודה, וכי עיקר הקושי הוא בגביית קנסות מתאגידים שאינם פעילים או הנתונים בקשיים כספיים.